

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی عدالت اجتماعی در کلانشهر تبریز با استفاده از تحلیل عاملی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 37 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد علی خلیجی - استادیار گروه شهرسازی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

اجلال حاجی نژاد - دانشجوی دکتری شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران

امین مهدیخواه - کارشناسی ارشد راه و ترابی مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

خلاصه مقاله:

توزیع فضایی امکانات و خدمات یک شهر بر اساس شاخص‌های عدالت اجتماعی ارتباط تنگاتنگی با توسعه پایدار دارد، چرا که توزیع عادلانه خدمات و امکانات می‌تواند زمینه ساز توسعه متوازن مناطق یک شهر و برعکس عدم توزیع عادلانه آن باعث ایجاد بحران‌های اجتماعی و مشکلات پیچیده فضایی شود؛ بنابراین باید در فرایند برنامه ریزی شهر توجه جدی به پراکنش فضایی و عادلانه امکانات و خدمات شود. هدف این پژوهش بررسی و شناخت نحوه و چگونگی توزیع خدمات در مناطق شهر تبریز، تعیین معیارهای اصلی تعریف کننده سطح توسعه یافتگی عدالت اجتماعی از اهداف مهم این پژوهش می‌باشد. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی می‌باشد. همچنین برای شناسایی ابعاد گوناگون عدالت اجتماعی در مناطق شهری تبریز با استفاده از آخرین آمار و اطلاعات مربوط به سال ۱۳۹۵، ۳۲ شاخص گوناگون در قالب ۶ مولفه جمعیتی، اقتصادی، کالبدی، آموزشی، بهداشتی و حمل و نقل و در میان ۱۰ منطقه، مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج آن با بهره گیری از مدل تحلیل عاملی ارزیابی شده است. در این نوشتار ابتدا با استفاده از تحلیل عاملی اقدام به کاهش شاخص ها و استخراج مجموعه عوامل دخیل در میزان عدالت اجتماعی پرداخته شده و پس از آن با استفاده از روش رتبه بندی امتیاز استاندارد شده، مناطق شهر تبریز رتبه بندی شده اند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد توزیع امکانات و خدمات در مناطق شهر تبریز متوازن و هماهنگ نمی‌باشد. به طوری که که مناطق ۶، ۳، ۲، از لحاظ برخورداری از جمیع امکانات و خدمات نسبت به دیگر مناطق در رتبه های یک تا سه قرار دارند.

کلمات کلیدی:

عدالت اجتماعی، مناطق شهری، تبریز، تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906784>

